

РЕШЕНИЕ

№ 2634

гр. София, 31.05.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 13.05.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Славина Вladoва

Мартин Аврамов

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Тасков, като разгледа дело номер **1819** по описа за **2011** година докладвано от съдия Славина Вladoва, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – 221 от АПК във връзка с чл. 63 ал. 1 от ЗАНН.

Производството е образувано по жалба на Д. Б. И. от гр. С. срещу съдебно решение от 12.11.2011г. по нахд № 12600/2010г., постановено от СРС, НК, 106 състав, с което се потвърждава наказателно постановление № АД2743 от 31.08.2010г. на Началник АНД, отдел „Пътна Полиция” при Столична дирекция на вътрешните работи, в частта с която е наложено административно наказание лишаване от право да се управлява МПС за срок от 10 месеца и глоба в размер 340 лв. на основание чл. 174 ал. 1 пред. 1 от ЗДвП и с което се отнемат 14 контролни точки на Д. Б. И. и с което е оставена без разглеждане жалбата му срещу НП № 2743 от 31.08.2010г., в частта с която са наложени административни наказания глоба в размер на 20 лева на основание чл. 185 от ЗДвП за нарушение на чл. 20 ал. 1 от ЗДвП и глоба в размер на 10 лв. на основание чл. 185 от ЗДвП за нарушение на чл. 157 ал. 6 от ЗДвП.

В жалбата си жалбоподателят твърди, че решението е неправилно, тъй като е постановено при неправилното приложение на закона. На първо място твърди, че при издаването на НП са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, а именно нарушение на чл. 57 ал. 1 т. 6 от ЗАНН, тъй като като нарушена е посочена нормата на чл. 5 ал. 2 т. 3 от ЗДвП, която обаче е била отменена с ДВ бр. 54 от 16.07.2010г., а НП е съставено на 31.08.2010г. На второ място

твърди, че настъпилото пътно транспортно произшествие не е такова по ЗДвП, защото не е настъпило на път, отворен за обществено ползване, а е настъпило на територията на „Сити център - С.“, която не е част от пътната мрежа и не представлява път отворен за обществено ползване и по този начин твърди, че не е нарушена нормата на чл. 20 ал. 1 от ЗДвП. На трето място твърди, че не е установено мястото на настъпване на ПТП, както и че в тази връзка съществува противоречие между АУАН и НП, а именно в АУАН се посочва, че ПТП е настъпило на БУ. Ч, а в НП, че е настъпило на територията на „Сити център - С.“. Твърди, че мястото на настъпване на произшествието не се установява и от свидетелските показания на разпитания актосъставител. Твърди и че неправилно съдът не е кредитирал показанията на другия разпитан свидетел Рътков, като не е изложил мотиви за това. Твърди и че свидетелят Рътков няма как да знае какво е пила касаторката, тъй като неговите наблюдения и изводи се правят само въз основа на това, че ѝ е била сервирана чаша за вино, като от това извежда, че е пила вино. Твърди, обаче, че касаторката може да е пила и бира. Исква оспореното решение да бъде отменено, като бъде постановено друго, с което се отменя НП.

Ответникът, редовно призован, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Представителят на С. прокурор Т изразява становище, че жалбата е основателна.

След като се запозна с материалите по делото и представените доказателства (пощенски плик) съдът установи, че жалбата е подадена в срок, от страна – адресат на акта, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Във връзка с изложеното дотук съдът счита, че жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

За да постанови атакуваното съдебно решение СРС е приел, че в съдебното производство безспорно е доказано, че жалбоподателката на 16.08.2010г. около 17,50 ч. е управлявала лек автомобил „БМВ“, мод. 330Д, с ДК № С 3300 КТ по БУ. „Ч в“. При навлизане в паркинга на „Сити Център С.“ изгубила контрол над управлението на МПС и се блъснала в машина за билети. В хода на проверката от пристигналите служители на КАТ се установило, че жалбоподателката управлява МПС с АУАН с изтекъл срок, с който е заменен талонът ѝ за правоуправление. В 19,58 жалбоподателката е тествана и за алкохол с техническо средство, който отчетел положителен резултата – 1,41 промила алкохол. Издаден ѝ е талон за медицинско изследване, при което е установен алкохол в кръвта в размер на 1,1 промила.

Настоящият състав намира, че за да постанови оспореното решение СРС е събрал, съобразил и обсъдил в цялост всички представени по делото доказателства – писмени и устни, като намира, че правилно СРС е кредитирал показанията на свидетеля К – актосъставител, като съответни на събраните в хода на производството писмени доказателства. Съдът намира, че първоинстанционният съд не е кредитирал показанията на свидетеля Рътков, тъй като същите противоречат на събраните по делото писмени доказателства, включително направените в скица на ПТП, изявления от жалбоподателката, в която същата поддържа, че скицата съставена от сружителите на КАТ е съответна на действително случилото се. На следващо място съдът намира, че законосъобразно са кредитирани и взети предвид показанията на свидетеля К, тъй като видно от изложеното от него същият много ясно си спомня случай и подробно и непротиворечиво възпроизвежда случилото се, след пристигането му на местопроизшествието.

На първо място неоснователно е възражението на жалбоподателката за допуснато

съществено нарушение на административно производствените правила, а именно нарушение на чл. 57 ал. 1 т. 6 от ЗАНН, предвид неправилно посочено правно основание във връзка с промяна в ЗДвП. В тази връзка настоящият състав намира, че правилно СРС е приел, че не са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, като споделя изцяло изложените в тази връзка аргументи, а именно, че в АУАН правилно е отразена нарушената разпоредба, като настъпилата впоследствие промяна в номерацията на разпоредбите по ЗДвП не се отразява на законосъобразността на оспореното НП, тъй като нормата е отново възпроизведена, а и от оспореното НП е видно, че нарушението и предвидената за него санкция е ясно описана, като по този начин не е препятствана възможността на жалбоподателката да разбере точно в какво нарушение ѝ е вменено, за което е и санкционирана.

На второ място неоснователно е възражението на жалбоподателката, че в конкретния случай не се касае за ПТП, тъй като същото не е настъпило на път за обществено ползване, само по отношение на които се отнасят разпоредбите на ЗДвП. Това е така тъй като в конкретния случай видно от събраните по делото доказателства – писмени – скица на ПТП и гласни – показанията на свидетеля Кръстев се установява, че жалбоподателката към момента на настъпване на ПТП не е била на територията на „Сити Център С.“, а е била на обществен път – отклонение към Сити центъра, преди автомата за билети, тъй като същата се е блъснала в него. Съдът намира, че в конкретния случай не следва да осъжда наведените доводи за това, че частта от пътя, която навлиза в Сити центъра не е път за обществено ползване, тъй като същото е неотнормируемо към вмененото на жалбоподателката нарушение. Това е така, тъй като жалбоподателката е санкционирана в конкретния случай не за настъпилото ПТП, а за управлението на МПС след употреба на алкохол на основание чл. 174 ал. 1 от ЗДвП, поради и което направеното възражение е неотнормируемо към предмета на настоящото производство. Нарушението по чл. 20 ал. 1 от ЗДвП, към което би било относимо наведеното възражение, обаче е санкционирано с глоба в размер на 20 лв., поради което НП в тази му част не подлежи на оспорване, поради и което съдът не следва да обсъжда наведените в тази връзка възражения.

На трето място неотнормируемо е направеното възражение във връзка с показанията на свидетеля Рътков, че жалбоподателката не е била бяло вино, както последният твърди, а бира. Това е така, тъй като в конкретния случай относимо е само и единствено установеното количество алкохол в кръвта на жалбоподателката, което е установено след направено съответно медицинско изследване, а в резултата на консумацията на какъв алкохол се е стигнало до концентрация в кръвта на 1,1 промила алкохол, е без значение за съставомерността на деянието извършено от жалбоподателката.

На следващо място съдът споделя напълно доводите на първоинстанционни съд относно размера на наложената санкция и близък до предвидения в закона максимум предвид тежестта на нарушението и отегчаващите обстоятелства – наличието на дете в колата.

На последно място настоящият състав намира, че законосъобразно съставът на СРС е оставил без разглеждане жалбоподателката по отношение на оспорването на НП в частите, с които са наложени глоба в размер на 20 лева на основание чл. 185 от ЗДвП за нарушение на чл. 20 ал. 1 от ЗДвП и глоба в размер на 10 лв. на основание чл. 185 от ЗДвП за нарушение на чл. 157 ал. 6 от ЗДвП

Във връзка с изложеното дотук Административен съд С. – град, XI Касационен състав смята съдебно решение от 12.11.2011г. по нахд № 12600/2010г., постановено от СРС,

НК, 106 състав, за законосъобразно и като такова следва да бъде потвърдено.

Воден от горното и на основание чл. 221 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 12.11.2011г. по нахд № 12600/2010г., постановено от СРС, НК, 106 състав, с което се потвърждава наказателно постановление № АД2743 от 31.08.2010г. на Началник АНД, отдел „Пътна Полиция” при Столична дирекция на вътрешните работи, в частта с която е наложено административно наказание лишаване от право да се управлява МПС за срок от 10 месеца и глоба в размер 340 лв. на основание чл. 174 ал. 1 пред. 1 от ЗДвП и с което се отнемат 14 контролни точки на Д. Б. И. и с което е оставена без разглеждане жалбата й срещу НП № 2743 от 31.08.2010г., в частта с която са наложени административни наказания глоба в размер на 20 лева на основание чл. 185 от ЗДвП за нарушение на чл. 20 ал. 1 от ЗДвП и глоба в размер на 10 лв. на основание чл. 185 от ЗДвП за нарушение на чл. 157 ал. 6 от ЗДвП.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: